

Sygn. akt. IV Ka 570/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński

Sędziowie SO Danuta Lesiewska

SO Roger Michalczyk (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Bobak

przy udziale Pauliny Błaszczyńskiejprokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz- Północ del. do Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 roku

sprawy **E. L.**

oskarżonej z art. 56§1 k.k.s. w zb. z art. 62§2 k.k.s. w zb. z art. 7§1 k.k.s. w zb. z art. 6§2 k.k.s. i w zw. z art. 9§3 k.k.s. i art. 37§1

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 25 lutego 2013 roku sygn. akt III K 5/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

sygn. akt IV Ka 570/13

UZASADNIENIE

E. L. została oskarżona o to, że:

będąc prezesem i zajmując się sprawami gospodarczymi w szczególności finansowymi (...) S.Az siedzibą w B.przy ul. (...)NIP (...), w wykonaniu tego samego zamiaru w okresie od 25 czerwca 2004 r. do 25 stycznia 2005r. podała nieprawdę w deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT 7za miesiące od maja do grudnia 2004r. złożonych do Naczelnika (...) B., poprzez odliczenie podatku naliczonego wynikającego z faktur nie odzwierciedlających w rzeczywistości nabycia oleju napędowego i benzyny bezołowiowej na ogólną kwotę 1.890.728,83 zł. na których jako wystawcę wskazano Fundację (...)z siedzibą w Ż.ul. (...), NIP (...)oraz nieprawidłowo przeniosła wartości zaksięgowanych zakupów do przedmiotowych deklaracji, czym uszczupliła podatek od towarów i usług na łączną kwotę 1.898.914,00 zł.

tj. o przestępstwo z art. 56 §1 kks w zb. z art 62§2 kks w zb. z art 7§1 kks w zb. z art. 6§2kks i w zw. z art. 9§3kks i art 37§1pkt 1 kks

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, wyrokiem z 25 lutego 2013r., sygn. akt III K 5/12:

1. Oskarżoną E. L. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego wyżej tj. przestępstwa z art. 56 §1 kks w zb. z art. 62§2 kks w zb. z art. 7§1 kks w zb. z art. 6§2kks i w zw. z art. 9§3kks i art. 37§1 pkt 1 kks i za to na podstawie art. 7§2 kks i art. 56§1kks, art. 38§1 pkt 3 kks art. 23§1 i 3 kks skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100(sto) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną równą kwocie 10(dziesięć) złotych.

2. Na podstawie art. 69§ 1 kk, art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonej L. warunkowo zawiesił na okres próby lat 2.

3. Na podstawie art. 41 §2 i §4 pkt 1 kks zobowiązał oskarżoną L.do zapłacenia kwoty 1.898.914,00 zł. na rzecz (...) w B.w terminie 2 lat od uprawomocnienia wyroku

4. Zasądził od oskarżonej L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i w ramach ich zwolnił ją od uiszczenia opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonej. Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku a mianowicie art. 2 § 2, 167 i 352, 389 § 1, 391 § 1, 410 i 424 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania karnego. Domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej była zasadna i jej rozpatrzenie skutkować musiało uchyleciem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sporządzając pisemne uzasadnienie wydanego orzeczenia Sąd I instancji powinien wyraźnie wskazać, na jakich dowodach opiera ustalenia każdego istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy faktu, a także należycie rozważyć i ocenić wszystkie dowody przemawiające za przyjętymi ustaleniami faktycznymi lub przeciwko nim, wyjaśnić wszystkie istotne wątpliwości w sprawie i sprzeczności w materiale dowodowym oraz ustosunkować się do nich. W razie istnienia sprzeczności między dowodami Sąd musi wyjaśnić w uzasadnieniu, na których z nich się oparł (i dlaczego) oraz dlaczego odrzucił inne. Oznacza to, że z taką samą starannością i dokładnością winien ocenić zarówno te dowody, które odrzuca, jak i te, na których opiera wyrok. Brak takiego wyjaśnienia i oceny może, bowiem prowadzić do postawienia zarzutu przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, a pominięcie w uzasadnieniu wyroku dowodów dotyczących istotnych faktów oraz okoliczności i nie zajęcie wobec nich żadnego stanowiska, daje podstawę do postawienia zarzutu sprzeczności ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Uzasadnienie wyroku ma dać wyczerpującą i logiczną odpowiedź na pytanie, dlaczego właśnie taki, a nie inny wyrok został wydany. Uzasadnione sporządzone w niniejszej sprawie wyżej wymienionych warunków nie spełnia. Sąd Rejonowy orzekający w niniejszej sprawie, wbrew przepisom określonym w art. 8§1 i 2 kpk, uznał, iż jest związany treścią i ustaleniami Sądu Rejonowego w Płocku w sprawie II K 516/07. Sąd Rejonowy wskazał na to wprost w uzasadnieniu (k. 28), gdzie stwierdził „Orzeczenie tego Sądu, jego ustalenia, wiążą Sąd Rejonowy w Bydgoszczy rozpoznający sprawę oskarżonej L., w zakresie jej dotyczącym”.

„Niedopuszczalne jest opieranie się przy dokonywaniu ustaleń faktycznych na ustaleniach innego organu procesowego, a więc niejako "przejmowania" ustaleń tego organu, gdyż obowiązkiem sądu jest poczynienie własnych ustaleń jako jedynie dopuszczalnej podstawy rozstrzygnięcia.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11 października 2012r., II Aka 385/12)

„Sąd karny nie jest związany ani orzeczeniem sądu karnego zapadłym w innej sprawie, ani też ustaleniami faktycznymi czy też treścią wyroku w sprawie jednego ze współsprawców przestępstwa rozpoznanej odrębnie, gdy następnie rozpoznaje sprawę innego współuczestnika.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 14 grudnia 2012r., II Aka 361/12, LEX nr 1246945).

Przyjęcie przez Sąd I instancji niesłusznego założenia dotyczącego jego związania treścią oraz ustaleniami Sądu Rejonowego w Płocku, który wydał prawomocny wyrok w sprawie II K 516/07 doprowadziło do tego, iż Sąd I

instancji oceniał poszczególne dowody pod kątem ich zgodności z treścią wyroku Sądu Rejonowego w Płocku (np. ocena wyjaśnień oskarżonej i zeznań świadków K. i A. k. 28-29 uzasadnienia, ocena zeznań świadków T. i D. k. 24 – 25 uzasadnienia). Taki sposób oceny dowodów spowodował, iż Sąd I instancji faktycznie uchylił się od obowiązku dokonania samodzielnych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie (str. 28 uzasadnienia – „Analizując treść wyroków oczywiste jest, że Sąd Rejonowy w Płocku ustalił, że Fundacja (...) faktycznie nie sprowadzała oleju napędowego spółkom (...), że między nimi dochodziło tylko do „transakcji na papierze”, fikcyjnych działań”). W tych okolicznościach, należało stwierdzić, iż orzeczenie powyższe nie poddaje się kontroli odwoławczej i konieczne stało się jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, a orzekanie o zasadności pozostałych zarzutów apelacji byłoby przedwczesne, w rozumieniu art. 436 kpk.

Powyższe uwagi wcale nie przesądzają kwestii winy, czy niewinności oskarżonej, gdyż będzie to możliwe dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego oraz po prawidłowej ocenie zebranych dowodów, nie noszącej cech dowolności. Wysunięte zastrzeżenia, budzą wątpliwości, co do zasadności wydanego wyroku. Powoduje to konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Podniesione wyżej zastrzeżenia i wątpliwości w zakresie oceny materiału dowodowego sprawy niniejszej-co należy z naciskiem podkreślić-żadną miarą nie mogą być rozumiane jako negacje prawa sądu I instancji do swobodnej oceny materiału dowodowego. Sąd ponownie rozpoznający sprawę ma jedynie obowiązek szczegółowego rozważenia i pogłębionej analizy wszystkich dowodów we wzajemnym powiązaniu i uwarunkowaniu przy uwzględnieniu zasad rozsądnego rozumowania opartego o względy logiki i doświadczenia życiowego.

Rozpoznając ponownie sprawę sąd I instancji powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości z uwzględnieniem uwag wyżej wskazanych oraz wskazanych w apelacji obrońcy.